

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 14 травня 1987 року

№ 59 (3878).

Ціна 2 коп.

АГРОПРОМ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ПОШУКИ

НЕСПОДІВАНО сталося так, що залишився перодоний доглядач ВРХ колгоспу імені Мічуріна Павло Опанасович Глобак без напарника. День порався сам біля цетелей, другий, а далі відчув, що не витримає. Адже роботи доводило і гній виносити, і сіно розкладати, приготувати пійло.

— Потерпи трохи, — заспокоюла дома дружина. — Когось приймуть на поміч.

жди прагне взяти на себе фізично важку роботу — роздачу кормів, прибирання приміщення, але Катю це тільки сердить:

— Раз погодився взяти в напарники, — твердить вона, — значить, робити-мемо все порівну.

І робить, старається. Під'їдуть вони підводою до скирти — відразу за-

ре запарювали і подрібнювали грубі корми, задовольняли їх концентратами, мелясою, вітамінними добавками. І що одне правило Каті та Павла Опанасовича: суворе дотримання розпорядку робочого дня. Тварини повинні бути нагодовані, напоєні і виведені на ринковий чи вечірній ринок обов'язково в один і той же час. Тільки за такої умови можна сподіватися на високу продуктивність.

Глобаки досягли її, максимальної віддачі, і торік, добре працюють і нині. Для прикладу скажу, що середньомісячний заробіток наймолодшої тваринниці колгоспу Каті Глобак становив минулого року 296 карбованців. А знаходиться він, як відомо, в прямій залежності від отриманих приростів.

Нині у комсомолки відповідальний період — вона готується до випускних екзаменів у вечірній школі. Всі вечори просиджує над підручниками. Це їй має знадобитися в майбутньому, адже твердо вирішила по закінченні школи вступити до сільськогосподарського технікуму.

І. БЕЛІНСЬКИЙ.
с. Троянка
Голованівського району.

ПОРУЧ З БАТЬКОМ

При тій розмові була присутньою дочка Катя. Вона й подала ідею, котра спочатку бачилася насмішкою:

— А що, тату, як я піду на компанію?

— А навчання? Всі подруги он в ПТУ вібрався...

Катя відповіла серйозно: — Нічого не станеться, якщо буде в місті однією швачкою чи кулінарком менше...

Наступного дня Павло Опанасович мав розмову із завідувачем фермою. Переконав його, що ліпшого помічника, ніж Катя, йому годі й шукати. Відтоді й працюють вони разом. Часто на допомогу приходять і наймолодші доньки — Оля та Тамара.

Павло Опанасович зав-

бирається наверх, подає соломку. Зупиниться гнотранспортер — разом з батьком бере ключі і мудреє біля тієї техніки.

Навчилася і на коні верхи їздити. Це коли почали виганяти худобу в поле. Пасовища, як правило, діставалися біднієнці, тварини швидко розбредалися, тоді й сідали Катя коня, мчала їм навперейми.

Минула зима (власне, вона ще й доїї не зайнялася) поставила перед тваринниками колгоспу серйозні проблеми. І найперша з них — нестача кормів. Та доглядачі Глобаки протиставили цьому власну сумлінність, пам'ять господарювати раціонально. Вони відразу зрозуміли, що прирости худоби залежатимуть від того, як готуватиметься фураж до згодовування. Доб-

Відмінних результатів на підготовці ґрунту до сівби кукурудзи досягається молодий механізатор колгоспу імені Леніна Кіровоградського району Валерій Курильчич. Транктором Т-150 він щодня культивує близько 50 гектарів ріллі. А ще комсомолець — активний учасник художньої самодіяльності. У складі агітбригади він не раз виступав перед колегами з транкторної бригади № 2, працівниками інших галузей господарства.

На знімку: механізатор Валерій КУРИЛЬЧИК.

Фото В. ГРИБА.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

★ СІЛЬКИ ЗВИТКІВ НЕ СУТЬ ГОСПОДАРСТВА ЧЕРЕЗ ПРОСТІЙ АВТОМА-

ШИН ВІЛЯ СПЕЦВІДІЛІВ ПО ПРОДАЖУ СПИРТНОГО? МАТЕРІАЛИ ЧЕРГОВОГО ВИПУСКУ «ДОЗОРЦЯ» ЧИТАЙТЕ НА 2-Й СТОР.
★ ЧИ САМОУТВЕРДИВСЯ В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ МОЛОДІЖНИЙ ЦЕНТР «КІРОВОЦЬ»? РОЗМОВУ ПРО СЬОГОДЕННЯ КЛУБУ З КОМЕНТАРЯМИ КОРЕСПОНДЕНТІВ ГАЗЕТИ ВЕДУТЬ

ЧЛЕНИ РАДИ КЛУБУ «КІРОВОЦЬ». О. ТРЕТЬЯКОВ, Р. БУЛГАЧОВ ТА А. АВДЕЄВ. (3 СТОР.)
★ ЯКИМИ НЕПОЛАДКАМИ ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ ЕКСПЛУАТУВАТИ ВЕЛОСИПЕД? ЧЕТВЕРТИЙ. ПЕРЕСТАННІЙ ТУР ВІНТОРИНИ «ЧИ ЗНАЄШ ТИ ПРАВИЛА ДОРОЖНЬОГО РУХУ?». (4 СТОР.)

Мужність сказати: «Готовий!»

У ВИРОБНИЧОМУ ОБ'ЄДНАННІ «ДРУКМАШ» ВІДБУЛИСЯ ВИБОРИ НАЧАЛЬНИКА ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА ПІДПРИЄМСТВА

Був час, коли інструментальне виробництво вважалося своєрідним «серцем» кіровоградського виробничого об'єднання «Друкмаш» — працювало, як зладжений механізм. Та поволи вражала «серце» недуга — аритмія. Керівники заводу, на жаль, вдавалися лише до тимчасових заходів — «знімали» одного начальника виробництва і призначали наступного. Але чи то керівники цеху не відчували підтримки колективу і тому на свою посаду дивилися як на тимчасову, чи то адміністрація й громадські організації не досить уважно вивчали проблеми цеху — але процес занепаду з кожним наступним керівником не припинявся.

Планові завдання все частіше не виконувалися, непомірно зростає плінність кадрів. Продуктивність праці знижувалася в той час, як заробітна плата підвищувалася.

Такий стан справ не міг задовольнити ні адміністрацію об'єднання, ні трудовий колектив самої «Інструментальки». У березні цього року знову постало питання про зміну керівника цеху В. В. Шапарева, який не зміг дати ради довіреному йому виробництву. Слід додати, що робітники цеху ще на січневих загальних зборах висловили йому недовіру як керівникові.

Цього разу адміністрація й партком об'єднання, детально проаналізувавши стан справ в інструментальному виробництві (ІВ), вирішили доручити колективу самому обрати начальника виробництва. Це, мабуть, було єдиним реальним і дійовим вирішенням кризової ситуації.

Великому колективу було надано ще більші повноваження.

Коли збори відбулися в усіх підрозділах, стали відомі кандидатури на посаду начальника виробництва. Їх було одинадцять. Після засідання парткому і цеховому, на якому було заслухано всіх кандидатів і враховано самовідводи, список скоротився до трьох претендентів.

Збори колективу тут давно вже неформальні. І все ж до цих поставилися з особливою відповідальністю.

З короткою інформацією про стан справ в інструментальному виробництві виступив головний інженер об'єднання В. Я. Сидоренко. Він торкнувся тривожних результатів виробничої діяльності цеху. У 1986 році план виробництва товарної продукції виконано на 90,1 процента, збільшилася диспропорція між підвищенням продуктивності праці і зростанням заробітної плати. Справа не поліпшилася й в 1987-му.

На трибуну піднімається перший серед кандидатів — виконуючий обов'язки заступника генерального ди-

ректора ВО з виробництва Ю. В. Кочубей. — Економіка має бути економічною, чи не так? А на сьогодні практично все, що тут виробляється, майже повністю споживається. Сьогодні виробіток на 1 працюючого складає 355,8 нормогодини, а заробітна плата — 318,25 карбованців. За минулий рік, — він далі виступаючи, — продуктивність праці зменшилася на 9 процентів, у той час, як заробітна плата зросла на два з половиною. Ці цифри змушують замислитися.

Тому, — підкреслює Ю. В. Кочубей, — основна проблема сьогодні — зменшити витрати на виробництво товарної продукції.

Він запропонував такі напрями вирішення питання: підвищення продуктивності праці робітників і ІТП, заміна деякого устаткування на прогресивніше, проведення капітального ремонту частини наявного парку верстатів, розширення потужностей заготівельної дільниці, вдосконалення систем планування робіт в ІВ із застосуванням ЕОМ. На думку Ю. В. Кочубея, впровадження у виробництво безперервного оперативного планування (із застосуванням картотек планування й ЕОМ) дасть змогу перевести роботу працівників планово-диспетчерського бюро зі сфери паперів у сферу оперативного планування робіт.

Він висунув також пропозицію про створення виробничих бригад усіх видів — наскрізних, змішаних, підрядних, серед інженерно-технічних працівників тощо.

Це були конкретні пропозиції, думки людини, яка не тільки констатувала недоліки, але й запропонувала шляхи їх подолання. Людини, яка має особисте бажання втілити власні задуми в життя. Потім Ю. В. Кочубей відповів на питання, які йому поставили.

Слово — другому кандидату: розточнику дільниці пресформ Е. Й. Жукову. «Діло — ось той пробний камінь, на якому перевіряється сьогодні вміння кожного працювати». — динамічно почав він свій виступ. Працівник піддав критиці і кадрову політику, і ступінь організації робіт у виробництві, і хронічну неритмічність. «Причина існуючого хаосу — відсутність виконавської дисципліни...» — наголосив Євген Йосипович.

Багато місця у своїй програмі відвів виступаючий і кадрам. Поповнення робітничого класу немає, а керівництво занадто легко розлучається з досвідченими, висококваліфікованими робітниками». — сказав він. Кандидат запропонував ліквідувати таку практику, повернути частину робітників з основного виробництва в інструментальне, відмови-

тись від підготовки молодих робітників через навчальну дільницю, а учнів заарплатити за висококваліфікованими виробничниками.

О. О. Глоба, третій кандидат, посилався на стан здоров'я, вирішив взяти самовідвід. Що ж, силоміць в начальники не обирають.

Мені здалося, що відмовившись від ролі лідера, Глоба образив тих, хто вірив саме в нього як в керівника, як в людину, здатну не просто очолити відстаючий цех, але й вивести його з кризи.

В обговоренні кандидатур виступили всі бажані, майже два десятки чоловік. Думки при обговоренні розділилися. Бригадир наладчиків основного виробництва Мелихов, наприклад, який колись працював під керівництвом Кочубея, висловився за його кандидатуру.

Дисципліну він налагодить, порядок наведе. Це головне. Людина він уперта: якщо візьметься за справу — свого доб'ється. І якщо ви дійсно хочете змінити стан справ у себе у виробництві, то Ю. В. Кочубей саме та людина, яка вам потрібна.

Представник інструментально-нормативного відділу В. І. Смирнов також доводив: «Виправити стан в ІВ зможе тільки Кочубей». Не менш гарячим було слово молодого робітника, який відстоював кандидатуру Є. Й. Жукова...

На прохання присутніх виступив генеральний директор об'єднання Микола Павлович Малета. «Проблема з ІВ, яка виникла давно, — сказав він коротко, — час вже, нарешті, розв'язати. Головна біда в тому, що колишні керівники виробництва не знаходили підтримки колективу».

Після таємного голосування зал зазвонив у нервовому очікуванні. Голова лічильної комісії В. Д. Жуков оголошує результати: «Видано 251 список. Недійсними визнано 11. За Юрія Володимировича Кочубея подано 140 голосів. За Євгена Йосиповича Жукова — 100».

Так перевагою голосів майже на третину начальником інструментального виробництва обрано Ю. В. Кочубея.

Перші в кіровоградському об'єднанні «Друкмаш» вибори завершено. Про їхні наслідки в перспективі говорити ще передчасно. Сьогоднішній начальник виробництва переміг у відкритій боротьбі, демократично, без будь-якого натиску «зверху».

Л. ПАНЬКОВСЬКА.

«КІЛЬКА МИТТЄВОСТЕЙ ВЕСНИ»

Тан назвала свій рейд бригадою обласного штабу «Комсомольського прожектора» і редакції місцевої газети в оголошеному двомісячнику за зразкове місто: він був опублікований 21 квітня.

Редакція отримала відповідь з першої з названих інстанцій — від начальника РБУ-1 М. В. Костиненка, який... підтвердив факт вивезення і завантаження напередодні суботина і завантаження, що будівельні відходи по мірі нагромадження їхні працівники вивозять. «У даний час все сміття з подвір'я будинку № 36 «а» повністю вивезено», — так закінчив відповідь товариш Костиненко.

Але досить нам було навідатися до вказаного будинку незабаром після снігу, як нові неживописні мурі (і «будівельні», і «комунальні») знову кинулися у вічі.

Чи можна вважати це справжньою дієвістю виступу газети? Жителі дякували «хоч за те, що вже зроблено», але щиро сардонічно відмовлялися дати обіцянку, що не писатимуть їй, якщо порядок там і не буде наведено.

Час обізнатися й другій зацікавленій стороні — комунальникам. А які думки про всю цю історію працівники Дніпропетровської інспекції по охороні навколишнього повітря, яка по іронії долі винними виходить прямо на цей неживописний краєвид?

ДІЄВІСТЬ

НЕ ОБІЙТИСЯ БЕЗ

ДВОЗМІНКИ

РЕЙД «МК»

Здавалося, ще мить-друга і червоний диск сонця, що непорушно завис над Чорним лісом, ковзав поза вершинами вікових дерев за лінію горизонту. І тоді кінець роботи, доведеться вертатися на тракторний стан.

— Давай, хлопці, а закінчу! — весело скамандував Іван Голованов. — Ще встигнемо пройти до лісопруги і назад...

Йому ніхто не перечив. Тільки Григорій Наводничий затримався на кілька секунд, регулюючи маркер. Потім схочив на сівалку і помахав трактористові кашкетом: наздоганяй, мовляв.

Начальнику цеху рослинництва колгоспу імені Кірова Володимиру Миколайовичу Гненному було не до мальовничих пейзажів. Відправивши автомашину, що підвозила до сівалок зерно кукурудзи, він просто в полі влаштував «кредіоперекличку».

— Все гаразд, — підсумував почуте Володимир Миколайович. — Кукурудзу і цукрові буряки посіємо завтра, а соняшник — ще через день.

За два десятиліття, розповідав В. М. Гненний, — на пригадку жодного випадку, коли б збіглися, як нині, майже всі роботи — підживлення озимини, підготовка ґрунту і сімба кукурудзи, соняшнику, кормових та цукрових буряків, овочів. Думаю, що вище з цих випробувань з час-

ттю. Насамперед, завдяки ініціативі механізованих ланок, що взяли на озброєння колективний під'їзд.

Ланку Івана Голованова назвав начальник цеху в числі тих, хто задає сьогоднішній тон на весняному полі. Не без гордості розгорнув він карту полі, окресливши площі, закріплені за колективом.

Повне співзвуччя, — наголосив Володимир Миколайович. — Ячмінь та овес хлопці посіяли, залишилося менше третини з передбачених 540 гектарів кукурудзи на зерно, 326 — соняшнику.

Ланка вперше працюватиме на кінцевий результат, — розповідав до того Іван Голованов. — Це обов'язкова умова цехової системи господарювання, впровадженої в нашому колгоспі.

Колектив наш молодіжний, складається з вісімнадцяти чоловік, — продовжив він. — Відібрали тих, на кого можна покластися: Григорія Наводничого, Віталія Хомича, Миколу Карабанова, Адама Омеляновича. Хлопці виправдовують довіру.

Тут доречно буде познайомити ближче з Іваном. Ланку очолює другий рік, механізатор високої кваліфікації. Член міськкому комсомолу, на пленумах не раз ставив питання про створення у всіх господарствах району госпрозрахункових колективів.

— Нині важливо не просто добре працювати, — розмірковував ланковий, — треба ще й правильно розподілити свої сили, щоб не розпорошувати техніку. Ми застосуємо груповий метод.

Що дає така організація трудового процесу колективу? Багато. Перш за все, концентруючи сили на тому чи іншому полі, механізатори вивільняють кілька автомашин, що підвозять посівний матеріал. Крім того, рада бригади запропонувала водіям, на яких лідряд не поширюється, одночасно доставляти мінеральні добрива. За це їм доплачується сорок процентів до зарплатної суми. Транспортерники погодилися, зрозумівши, що це вигідно і їм, і колективу.

— Чи є проблеми? — перепитав Іван. — Без них не обходиться...

І повідав ланковий про те, що сівалки часто доводиться зупиняти.

— Перегріваються двигуни вентилятора для розсіювання мінеральних добрив, — з жалем розповідав він. — Давно пора перевести їх з гідралічного на механічний привід. На одній із зустрічей, що відбулася взимку у кіровоградському виробничому об'єднанні по сівалках «Червона зірка», я ставив це питання. Пам'ятається, підтримали пропозицію всі присутні механізатори, а представники підприємства пого-

дилися з доцільністю такого вдосконалення. На жаль, час минув, але нічого не змінюється.

Покупувала наша рейдова і в колгоспі «Октябрь». Механізатори цього господарства теж сіяли кукурудзу і соняшник, цукрові буряки. Але темпи проведення цих робіт дещо уповільнені. Скажімо, кукурудзу посіяно лише на 638 гектарах з 2484, цукрові буряки — 594 гектарах з 987. В чому ж справа? Працівники тракторної бригади № 3 Іван Бульдович, Юрій Потапенко та Олександр Миронюк відповідали на це запитання різними словами, але висновок їх був одиниастим: не вистачає людей для двозмінної роботи. В бригаді всього 17 механізаторів, частина техніки взагалі не має постійних господарів.

Проблема ця складна, її не вирішити враз. Отож керівникам колгоспу вже сьогодні слід подумати про закріплення на виробництві випускників місцевої школи.

Рейдова бригада: О. МОСІЧЕНКО — інструктор міськкому комсомолу, І. МОНЗУЛЬ — працівник районного агропромислового об'єднання, С. ЧЕРНЯВСЬКИЙ — член обласного штабу «Комсомольського прожектора», М. ЧЕРНЕНКО — кореспондент «Молодого комуніста».

Знам'янський район.

Пролог «гарячих» зборів

Мене як секретаря — завідувачого відділом учнівської молоді райкому комсомолу цікавили позитивні зміни, що відбувалися у житті комсомольської організації Новомиргородської середньої школи № 3.

У ній регулярно проводились комсомольські збори, учні добросовісно оплачували членські внески, але у них була домінуючою пасивність до роботи в комсомольській організації. Це було раніше. Значним кроком у підйомі авторитету комсомолу тут стали комсомольські збори: «ХХ з'їзд комсомолу — з'їзд молодих будівників комунізму».

Мене як секретаря — завідувачого відділом учнівської молоді райкому комсомолу цікавили позитивні зміни, що відбувалися у житті комсомольської організації Новомиргородської середньої школи № 3.

Під час перерв, після уроків учні звертали увагу на оголошення у фойє школи із списком кандидатів на комсомольського ватажка. Перечитували на них короткі характеристики. Наприклад, Лариса Ткаченко: «Ретельна, чуйна, вимоглива, активна, учасниця усіх шкільних заходів, користується авторитетом серед товаришів, є прикладом у навчанні, але проявляє мало ініціативи». Сергій Шадлов: «Ініціативний, уме відстоювати свою думку, самостійний, чесний, має організаторські здібності, веселий, дотепний, ерудований. Невпевнений у собі, спізнився на уроки, не завжди доводить справу до кінця. Людина настроя». Людмила Бориско: «Є прикладом у навчанні, праць, ініціативна, вимоглива, активна, ерудована. Може організувати будь-який колектив. Користується авторитетом серед однокласників» та інші.

ЗВІТИ І ВИБОРИ

В КОМСОМОЛІ

Саме на цих зборах народилася ініціатива — створити клуб «Старшокласник». При активній участі комсомольців було відкрито у дитячому будинку В. І. Леніна Ленінську кімнату. Гострими були виступи учнів і про організацію дозвілля в школі. Говорилось про те, що їх тематика «насаджується» вчителами і тематичні частини проходять у напівпорожньому залі. А тому збори вирішили: проводити анкетування старшокласників, а тоді вже обирати тему вечора.

Не могло не викликати інтересу і те, що ще здовго до звітно-виборчих комсомольських зборів у школі проводили анкетування на тему: «Кого б ти обрав секретарем комітету комсомолу?». Було відібрано 12 кандидатур на цю посаду. З ініціативи комітету комсомолу з ними проводилася зустріч старшокласників. Але і в цій новій справі знайшлися пасивні, наприклад, учні 8-х класів. Можливо, тому, що це для них було незвичним? І все ж таки із 12 осіб кандидатами на секретаря комітету комсомолу залишилось 6.

До звітно-виборчих зборів залишалося все менше часу. Кожного комсомольця цікавило основне питання: хто із шести кандидатів (Юлії Скрипник — учениці 8-В класу, Євгенії Смирнкової — учениці 8-А класу, Тетяни Ткаченко, Сергія Шадлова, Лариси Ткаченко, Людмили Бо-

«Гарячими» були вибори секретаря комітету комсомолу. Сам факт, що з кожного із 6 осіб при голосуванні були (хоч і кілька) «проти», свідчить про те, що байдужих на зборах не було. Більшістю голосів секретарем комітету комсомолу обрано Людмилу Бориско.

Також, комітет комсомолу вийшов із клопотанням до адміністрації школи, щоб при складанні навчального розкладу, як урок записували заняття школи комсомольського активу (до речі, за недодачі в цій роботі учні критикували райком комсомолу). Запланували також створити політичний клуб «Гренада», провести огляд-конкурс політінформаторів, створити на базі шкільної майстерні «Бюро добрих послуг», рекомендувати комсомольцям для керівництва піонерською дружиною школи, організувати клуб-кафе, збільшити в школі кількість спортивних гуртків, усім юнакам і дівчатам взяти активну участь у будівництві тирю, організувати табір праці і відпочинку та інше.

Як видно, поле діяльності для комсомольської організації чимале. Виконати намічене, звичайно, під силу комсомольцям середньої школи № 3.

А. СТОЯН, секретар — завідувач відділом учнівської молоді Новомиргородського РК ЛКСМ України.

«ЧЕРЕЗ ДВІ ЗИМИ...»

У просторому концертному залі Світловодського Палацу культури імені Леніна поруч з юнаками і дівчатами — ветерани війни і праці, воїни, звільнені у запас з лав Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, представники партійних, радянських, дсаффієських організацій міста, що прибули сюди з нагоди проведення молодих виробничників на ратну службу. Серед майбутніх воїнів — Валерій Гречко, Володимир Макаренко, Дмитро Баранець, Валерій Сап'янов, інші комсомольці. Герой Радянського Союзу полковник у відставці Л. Н. Туйгунов прочитав наказ призовникам, закликаючи їх бути гідними бойової слави ветеранів війни.

Майбутніх воїнів сердечно поздоровив з армійською службою відомий бойовий і політичний підго-

товани, що прибув у короткотермінову відпустку, додому, молодий сержант Сергій Бобришев.

Уважно слухали присутні в залі хвилюючи розповідь рядового запасу Юрія Почаєва, який виконував міжнародний обов'язок у складі обмеженого контингенту радянських військ в ДРА. За мужності і героїзм, проявлені у боротьбі з душманами, юнака нагороджено медаллю «За відвагу».

Ветерани війни П. П. Гайворонський і М. Т. Жукова, призовники Костянтин Гнатенко і Володимир Остапенко поклали квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну і до могили невідомого солдата, де горить вічний вогонь.

Дівчата вручили майбутнім воїнам букети живих квітів.

— Ви служите, а ми вас чекаємо, — запевнили вони призовників.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ.

З УСТРІЧАЮТЬСЯ ще в нашому житті «дрібниці», з якими ми не те щоб змирилися — просто звикли до них, мов до мізерних, аби марнувати час і сили на боротьбу з ними. Тим часом, мова йде, як в даному випадку, про речі серйозні — використання державного автотранспорту не за призначенням.

Село Липняжівського району, гомінка автостради. Неподалік — спеціалізований магазин по продажу спиртних напоїв.

...Ось-ось відчиниться магазин. Поволі, але невинно починають підтягуватися сюди УАЗи і ЗІЛі, КамАЗи... Знайомлюсь з водіями.

— Чому ви зупинилися біля магазину в робочий час? — запитую у Василя Кравченка, водія колгоспу «Зоря комунізму» Добро-вельчківського району (автомашина КамАЗ № 90-08 КДТ).

— Хотів купити пляшку вина для напарника, — відповідає той. — А що? Від маршруту ж я не відхиляюся...

Акуратно вписуються в колону грузовиків, що заповнила узбіччя автостради, два ЗІЛі з причепами (№№ 44-08 КДТ і

76-18 КДТ). Підходжу до водія Новоукраїнського АТП 13546 А. В. Супруна та В. А. Флоренка. Ті дивуються чому, мовляв, до нас чіпляються, адже все гаразд, порушень не вчинено ніяких. А що пляшину-другу вирішили прикупити, то хіба це така дивина?

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

«Хмільні» рейси

«Оригінальними» виявилися і новоукраїнських «касі» і шляхові листи. Вони свідчили, що везуть ті у Василю Київської області пісок та шифер. Між тим, грузовики були завантажені іншими будівельними матеріалами — плиткою, фарбами, руберойдом.

Ще один «гість» — М. Ф. Дехтярьов, водій КамАЗа № 53-16 КДМ із колгоспу імені Свердлова Добро-вельчківського району.

— Чому зупинився? — перепитав він. — А хіба я один такий?

Справді, М. Ф. Дехтя-

рьов був не один. Чекав своєї черги в магазині водій КамАЗа № 11-10 КДМ С. Т. Вергун, чекали й інші працівники державного автотранспорту. А ось цей водій грузовика за № 08-06 КДМ під'їжджав до «гарячої» точки вже вдруге. Перший раз купував вино, а тепер до

магазину з числа тих, що залишили автомашини на узбіччі дороги, визнавали звичайно, вино вживати державний транспорт для поїздки за спиртним не можна. Але ж їхали і їхали... О. І. Одноного з колгоспу імені Шевченка Добро-вельчківського району (автомобіль ІЖ 2715 № 89-18 КДЛ) та А. В. Орчаковський з колгоспу імені Кірова Новоукраїнського району (автомобіль САЗ 3507 № 10-86 КДЧ).

С. Б. Ключко з колгоспу «Шлях до комунізму» Добро-вельчківського району (автомобіль ЗІЛ-133 № 77-47 КДЛ). Тим часом, у полі сіваві ченали насіння соняшнику. Будівельники — цеглу, на фермі — комбікорми...

Як показує практика, подібні картини з чотирнадцяти до дев'ятнадцяти годин можна спостерігати й біля інших спеціалізованих магазинів. А це значить, що боротьба з любителями оковитої поппіна стати ще суворішою, неприємнішою. І своє слово тут мають сказати молоді дружинники, члени штабів і постів «Комсомольського прожектора».

М. ЦУКАНОВ,

заступник голови обласного штабу «Комсомольського прожектора».

КОЛОНКА
ЗАПИТАНЬ
І ВІДПОВІДЕЙ

ТРИ

СТУДЕНТСЬКІ
ЗАПИТАННЯ

Студенти подружжя Прищепи з міста Кіровограда звертаються до редакції з кількома запитаннями:

1. На якій підставі в гуртожитках педінституту зі студентів береться плата за витрачання електроенергії?

2. Чому в сімейних гуртожитках відключають електроенергію з 24 до 6 години ранку?

3. Дружина закінчує інститут, а чоловікові ще треба навчатися 2 роки. Чи має право дружина не йти працювати за направленням, а залишитися у Кіровограді на 2 роки?

На запитання відповідає ректор Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна **О. Є. ПОЛЯРУШ**:

1. Плата за розрачу електроенергії, яку споживають обігрівачі, холодильники, телевізори, музичні інструменти та інші прилади й інструменти особистого користування, береться з їх власників згідно «Положення про студентські гуртожитки у вищих навчальних закладах» (том 2, Москва, «Вища школа», розділ 3, пункт 32, с. 283). Розцінки на оплату складені з урахуванням споживання електроенергії, вказаних в паспортах на кожний тип електроприладів.

2. Згідно «Положення про студентські гуртожитки у вищих навчальних закладах» з 24.00 годин в гуртожитках повинні дотримуватися повної тиші, залишаючи освітленими тільки коридори й місця громадського користування (див. п. 2, с. 284).

За розпорядженням ректора інституту відключалось світло в кімнатах з 24.00 до 1 години ночі. Через неувважність чергових вахтерів світло відключалось з 24.00 до 6.00 ранку. Віднині подібні порушення не допускаються.

3. Згідно «Положення про розподіл молодих спеціалістів» (пункт 37) випускники С. Прищепи повинні йти на роботу за призначенням на загальних підставах. Причин, які дають право студентці не йти за направленням і залишитися в місті Кіровограді, немає. Чоловік С. Прищепи є студент третього курсу КІСМУ, житлової площі ні у чоловіка, ні у неї немає в місті Кіровограді (її батьки проживають в місті Знамені Чигирині), дитині скоро виповниться 2 роки. Направлення студентки С. Прищепи отримала в місто Знамені якку-

1. ЯК ВОНО Є

Заступник начальника обласного управління культури М. О. Галицький в інтерв'ю нашому кореспонденту («МК» за 4 листопада 1986 р.), коли зайшла мова про молодіжні центри, сказав, що положення про їхню роботу нагадує положення про діяльність інших закладів культури. Щось особливе, своє в цю справу має внести комсомол. Тоді ж говорилося про перспективи відкриття молодіжного центру в колишньому ресторані «Відпочинок» м. Кіровограда. Тоді... Тепер з приводу переобладнання з ресторану кафе «Юність» ведуться офіційні листування й переговори, сиплються скарги з приводу завищеної вхідної такси. Фактично це точка громадського харчування, не більше. Навіть не молодіжне кафе. А «Молода сім'я» 3 переміями, але працює, по вихідних там знову є програми, та все одно це заклад з кофейно-танцювальним ухилом. А де, де ж та місце, де б і вірші, і пісні, і брейк, і аеробіка, і музика, і спорт, і кава, і бесіди, і суперечки! І щоб туди можна було молоді приходити не як у заклад, а як у гості до добрих приятелів, щоб почуватися вільно й невимушено. Щоб туди не заганяли (бо для звіту потрібна масовість), щоб із тебе не вимагали відвідування занять і репетицій без пропусків, щоб не «виросували» з тебе рекордсмена чи не відчисляли з секції як безперспективну особу. Щоб приходити сюди тільки з бажанням і залишатися тому, що там приємно і цікаво, а не тому, що «треба». Є в майже 300-тисячному Кіровограді таке місце?

Можна сказати, є. Але відоме не настільки, щоб усі знали, як туди дістатися. Його координати, як нам підказали, — «автобусом «Вісмік» у кінець, до «Ремпобуттехніки». І в кінець доводиться довго блукати в безладді п'ятиповерхових блізнюків, і вивіску «Клуб «Кірово» не зразу вгледіш. Швидше помітиш ажурні решітки — вхід у прості підвали так не оформляється. Так, єдиний у місті клуб, котрий «умовно», за словами першого секретаря МК ЛКСМУ М. Цигульського, можна назвати молодіжним центром, розмістився в погані провітрюваному підвалі житлового будинку. Оце «умовно» означає лише, що «Кірово» не має офіційного статусу центру. Фактично ж тут життя вирує, настільки це можливо в якомусь підвальному кімнаті. Ну, а секції, наприклад, атлетичної гімнастики чи танцювальної аеробіки, вже тільки з назви судячи, потребують залів. Та вже чим багаті...

Крім названих, тут працюють секції фізичного і духовного вдосконалення, естрадно-акробатична, дзюдо, оздоровчої гімнастики (тут можна побачити зайвої ваги), альпінізму, фото, фольклорний, музич-

ний колектив! Діє оперативний комсомольський загін дружинників, проводиться підготовка хлопців до служби в армії. Плата за заняття в частині секцій (інші безплатні) — 3 карбованці на місяць. Клуб працює щодня.

Числяться він на балансі Кіровоградського житлово-експлуатаційного об'єднання. «Але за ЖЕО тут не числяться нічого! — одноставно запевнили нас члени ради клубу О. Третяков, Р. Булгачов, А. Авдєєв. — Усе обладнання для секцій зроблене своїми руками».

У клубі на фотостенді відображено, як починався «Кірово», А. Авдєєв пригадав, що тоді вивезли з підвалу 32 самоскиди мотлоху і сміття. Розмову про сьогодення клубу доцільно відтворити не у вільному перекладі, а в особах.

Мал. О. БОСОВО.

О. ТРЕТЬЯКОВ: У нас часто говорять про підлітку: потрапив у погане оточення, в підозрілу компанію. Треба його рятувати. І як рятувати? Силовим прийомом ізоляції від «вулиці», взамін не пропонуючи нічого рівноцінного за привабливістю. А ми пропонуємо. У нас неофіційна обстановка, вільна. Он в Кіровограді є спортивно-технічний клуб, там чудове обладнання, але він напівпорожній, бо відвідувачі не почувалися там господарями: клуб — при обкомі ДТСААФ. А коли вони у нас — вони у себе.

Р. БУЛГАЧОВ: ДЮСШ обласпорткомітету і декан факультету фізичного виховання педінституту В. С. Язловецький допомагають нам людьми, а більше ніхто. Прорвало каналізацію — самі шукали «ліварів» для ремонту. Саму обладнали самі, а нам її відключили. ЖЕО той факт, що ми за свій рахунок купуємо устаткування, розцінює як «побори». Хотіли самі в захараченому підвалі цього ж будинку обладнати червоний куток, де можна було б проводити концерти, зустрічі — начальник ЖЕДу № 3 заборонив...

О. ТРЕТЬЯКОВ: Схилився нас і до того, щоб «Кірово» був суто фізкультурно-оздоровчим центром, «прив'язували» до обласпорткомітету...

Р. БУЛГАЧОВ: Але й він не допомагав нічим.

А. АВДЄЄВ: «Кіро-

вець» взагалі ігнорують. Рішення міськвиконкому за № 904 від 23 листопада 1986 року «Про створення МЖК в Кіровограді» дуже здивувало працівників житлово-експлуатаційної сфери. Проте вони зуміли зорієнтуватися. Товариш Бондаренко із ЖЕО заявив, що про «Кірово» в рішенні нема ні слова, тому всі, хто не з МЖК, повинні забиратися геть.

Р. БУЛГАЧОВ: Зате згадали, коли потрібні були учасники для легкоатлетичного пробігу — просили у нас. Той крос був приурочений певній даті і мав бути представницьким. Мене взагалі обурює тенденція — проводити заходи обов'язково з якоїсь нагоди. Навіщо ця показуха? Ми такого не практикуємо.

О. ТРЕТЬЯКОВ: У «Кіровці» є перевага й перед підлітковими клубами. У деяких із

бідн. Та куди ж подітися від них, раз вони є. Залишаючи пізно ввечері «Кірово» (а там ще бадьоро стукотіли об ракетки й столу тенісні м'ячики, лунала музика), ми запитали у представників «Кіровці», як компенсувати довге мовчання про клуб. Що саме про нього розповісти ще, аби назвати можливим відвідувачам ще одну адресу, де можна з користю провести час?

— Не треба, — сказали нам, — Ми раді б прийняти всіх, але куди? Самі бачите. Бачимо. Підвал, «вісмік» у кінець...

2. ЯК МОЖЕ
БУТИ

Здається, дискусії, на якому саме етапі послаблено контакт із молодим поколінням, ащухли або стають досить категоричними. Так, пробувати сьо-

пове положення про роботу типового клубу, що про комплексно-виховне призначення суто центру, здається, мають уявлення лише тільки самі «центровики». І пропозиція для комсомолу внести в цю справу щось своє, особливе настільки слушна сама по собі, наскільки й неконкретна для нашого випадку. Річ у тім, що тут для сторонніх залишаються невідомими цілі діяльності — а відсутність інформації породжує вже й цілком недоречні претензії про недорозвинені фантазії й ініціативність організаторів.

Буде це для когось дивиною чи ні, але один із таких незалежних фантів — організація й будівництво МЖК, — є звичайною структурною ланкою центру. Інакше його функції являють би й зовнішній розважально-інформативний. А там двічі на тиждень разом із членами інших секцій (про них — трохи нижче) сюди, до центру, в кінець «вісмік», приходять і голови штабів МЖК або їхні заступники з підприємств-пайовиків. Приходять не сидіти. Олександр Коломацький, скажімо, інформує про нових добровольців, які прибули на його домашній будинок комбінату Олександрівського «Гідросилу» — уточнює строки й нюанси проведення наради по обміну досвідом для начальника штабу на базі свого підприємства; а Василь Кошельний пояснює, чому на «Друкарні» зривають договір по направлення добровольців на будівництво... У суперечках, звісно, має народжуватися істина, але в таких гарячих планірнах-летучках чомусь поки що частіше надзоджуються нові ускладнення.

МЖК — точка прикладання сил в такому стратегічному напрямку роботи центру, як житлово-побутовий. Крім цього, виділено кілька інших. Робота ведеться незалежно, але взаємопов'язано. Це — ідеологічний, оборонно-спортивний, по охороні навколишнього середовища й архітектурної спадщини та профорієнтації і науково-технічної творчості молоді (НТТМ). П'ять! У кожному з напрямів — години, дні, місяці й роки змисловної, результативної і, головне, подвижницької роботи. Аби жати і рук.

Будемо відвертими — явних противників такого руху немає. Є коректори, котрі або через неспроможність запропонувати ліпше, або взагалі через своє погане приховування ретроградство просто... гальмують локомотив під назвою «Кірово». У його топці — лиш вогненні дрова власних ресурсів. До них би вугілля помасніше, та не один совок, — от би крутанули колеса!

А так — ніні та й сипив щедро рука десяток-другий цеберок дрібного піску (щоб не зразу оговталися). При такій «допомозі» просто смішно й мріяти про перехід на електротягу...

Тим не менш — є поворот, за яким локомотив відкривається залізний «вахідний» семафор. Подавай сигнал, «Кіровцю»!

**Н. ДАНИЛЕНКО,
І. КУЦЕНКО,
спецкори «Молодого комунара».**

гідні у чомусь світоглядно новому переконати підлітка не 13-14-літнього, а років так у сімнадцять-вісімнадцять — справа практично безнадійна. Рукую взаєморозуміння завжди краще протягувати якомога раніше. Інакше замість руки у відповідь чекатиме байдужа або вже й відверто агресивна стіна.

Отже, центр. Досвід організації й роботи подібних закладів передбачає одночасно поєднання ентузіазму організаторів, їхнього неспокою і широкердності серйозної підтримки господарських і громадських організацій. Тоді діяльність центру стабільна й результативна.

Поки ж що про роботу центру «Кірово» доводиться говорити як про уривчастий процес самоутвердження, що, до того ж, дуже затягнувся. Замість керівництва вихованням молоді людини (це його мета і покликання) «Кірово» все ще продовжує витрачати енергію на доведення правомірності самого свого виникнення! З перемінним успіхом, на жаль. А час іде, йому байдуже до пристрасної навколо такого поняття, як «молодіжний центр в обласному центрі».

Ми не дарма процитували заступника начальника обласного управління культури М. О. Галицького: положення про роботу молодіжних центрів тим і скидається на ти-

них кращі приміщення, але відвідувачів менше. Причина — там теж багато що робиться «для готитися». Крім того, вони закриваються значно раніше від нас.

І взагалі я гадаю — не треба ділити нас між «спортом», «культурою» і т. д. Мінкомунгосп має бути єдиним хазяїном таких закладів. Ми звикли, що як «комунальне господарство», то це лише ремонт кранів і труб. А це ж іще й робота за місцем проживання — і культурна, і оздоровча, і моральне виховання...

Р. БУЛГАЧОВ: Тим часом у мене склалося враження: якщо, наприклад, п'ять інстанцій у чомусь підтримують «Кірово», а одна — ні, то й інші п'ятеро заберуть назад свою підтримку. А то раптом щось вийде не те...

А. АВДЄЄВ: А до нас ходить близько 600 чоловік з усього міста, незважаючи на те, що заняття в частині секцій платні...

У будинках же культури і в безплатній гуртків постійний недобір. Бібліотеки втрачають читачів, театри — глядачів, в дискотеках уже й 20-річні — копінггент «не до двору». Схожа ситуація і в кафе та барах... Нові місця для спілкування, нові його форми так і просяться в сьогодення. Молодіжні центри — одна з них. Бачимо, що сьогодні ми розказали мало про досвід роботи одного з них — більше про

ЧЕТВЕРТИЙ ТУР

З кожним наступним туром кількість учасників вікторини збільшується. Редакція одержала чимало відповідей на третє завдання.

За підсумками перших двох турів кращих успіхів досягли Марія Коваль з Новгородки — 19 очок, Сергій Головка з села Доброго Вільшанського району і Сергій Чемерис із Малої Виски — 18 очок, Юрко Улита з Голованівська — 14 очок.

Деякі учасники вікторини в першому турі участі не брали, а почали змагання з другого. Добрі знання Правил дорожнього руху виявили В. Єленич з Новгородки, Геннадій Крамаренко та Михайло Гребінник з Голованівська, Віктор Якименко з Кукольки та Віталій Грузин з Мартоїва-

Вікторина: «Чи знаєш ти правила дорожнього руху?»

півки Олександрійського району, Ігор Філіпов з Бобринця, олександрієць Ігор Криволап, Е. Порох з Хмельового Маловисівського району, Віктор Гурчак з Олександрівки Кіровоградського району та Сергій Чабанюк з селища Нова Прага Олександрійського району.

Правильні відповіді на запитання третього туру такі:

1. Керувати велосипедом без підвісного двигуна на дорогах дозволяється особам, котрим виповнилося 14 років, а дво або триколісним транспортним засобом із робочим об'ємом двигуна менше 50 кубічних сантиметрів і максимальною конструктивною швидкістю менше 40 кілометрів на годину — особам, які досягли 16-річного віку.

Водій велосипеда повинен мати при собі документ, що підтверджує знання Правил дорожнього руху.

2. Пішохідний світлофор — це світлофор, зроблений у вигляді металевої коробки, розділеної перегородкою. Вони бувають декількох видів. Горішня частина заставлена червоним склом і з написом на ньому «Стій!» або силуетом нерухомої людини, нижня — зелена і з написом «Ідіть!» або силуетом «крокуючої» людини. На червоне світло рух пішоходів забороняється, зелене світло дозволяє пішоходам переходити проїжджу частину.

3. На тринадцяти дорожніх знаках та табличках зображено людей. Це такі: 1.20 «Пішохідний перехід», 1.23 «Дорожні роботи», 3.10 «Рух пішоходів заборонено», 4.6 «Пішохідна доріжка», 5.16.1-5.16.2 «Пішохідний перехід», 5.17.1-5.17.2 «Підземний пішохідний перехід», 5.17.3-5.17.4 «Наземний пішохідний перехід», 7.17 — «Інваліди», розпізнавальний знак трап-

спортного засобу, який перевозить групу дітей та розпізнавальний знак автомобіля, яким керує інвалід.

4. Водій автобуса повинен поступитись дорогою велосипедистові.

ПРОПОНУЄМО ЗАВДАННЯ ЧЕТВЕРТОГО ТУРУ:

1. Що ви знаєте про загони юних інспекторів руху? Чи є такий загін у вашій школі? Чим він займається?

2. З якими неполадками забороняється експлуатувати велосипед? Як потрібно обладнати велосипед для їзди на дорогах у темну пору доби і в умовах недостатньої видимості (туман, сніг тощо)?

3. Коли і яким заводом було випущено перший радянський автомобіль серії-

ПОЗАШТАТНИЙ ПОСТ ДАІ

ФУТБОЛ

Перемога і нічия

Два матчі на своєму полі провели футболісти «Зірки», здобуваючи в них три очки.

В матчі із «Занарпатом» кіровоградці продемонстрували такий стрімкий футбол, що досвідчений суперник просто розгубився. А два голи блискучо забив Ярослав Бобиліанов та Михайло Калитюк, стали гаслом майстерної гри усієї команди.

Ще через три дні «Зірка» приймала на своєму полі івано-франківське «Прикарпаття», яке займало другий шабел у турнірній таблиці зони. Гості мали у своєму складі і цілий ряд досвідчених гравців.

Вне на восьмій хвилині прикарпатець Богдан Дебенко відкрив рахунок, скориставшись помилкою Володимира Димова. Однак під саму завісу гри капітан «Зірки» Валерій Черних поновив рівновагу. Отже, нічия — 1:1.

В. БІЛОУС,
інспектор державтоінспекції управління внутрішніх справ обласного комітету.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ІНФОРМУЄ МОСКОВСЬКИЙ МІЖОБЛАСНИЙ ВИРОБНИЧИЙ КОМБІНАТ ТОРГОВОЇ РЕКЛАМИ:

НАСТОЛЬНЫЕ ЧАСЫ
«ЭЛЕКТРОНИКА»

ЦИФРОВЫЙ ЭЛЕКТРОННЫЙ
НАСТІЛЬНИЙ ГОДИННИК-БУДИЛЬНИК

ЦЕ —
висока точність
ходу,
зорова зручність
сприйняття
показників часу,
гарантія своєчасної
подачі звукового
сигналу.

Моделі

«Електроніка 6-15»
«Електроніка 12-41»
«Електроніка 13-11»
«Електроніка 13-12»

мають катоднолімінесцентну індикацію і працюють від мережі перемінного струму.

В моделях
«Електроніка 2-11»
«Електроніка 2-14»

«Електроніка 8-3» живлення автономне, індикація рідиннокристалічна.

Мініатюрні настільно-кишенькові годинники

«Електроніка 1-07»
«Електроніка 20-01»
«Електроніка 22-01»

зручні у поїздки, відрядженні.

Корпуси годинників виконані з металу з декоративним покриттям, пластмаси різноманітної кольорової гами або оздоблені різними породами дерева.

ЦКРО «Електроніка».

ЯКОГО КОЛЬОРУ МУЗИКА?

Власники світломузичних пристроїв «Електроніка» можуть відповісти на це запитання цілком певно.

БАГАТОКОЛЬОРОВІ ОПТИЧНІ СИСТЕМИ ДОЗВОЛЯЮТЬ ЗНАЧНО ПОСИЛИТИ СПРИЙМАННЯ МУЗИЧНИХ ПРОГРАМ, ВІДТВОРЮВАНИХ ПОБУТОВОЮ РАДІОАПАРАТУРОЮ (МАГНІТОФОНАМИ, ЕЛЕКТРОФОНАМИ, РАДІОПРИЙМАЧАМИ) І ЕЛЕКТРОМУЗИЧНИМИ ІНСТРУМЕНТАМИ.

Моделі «Електроніка» ЦМ-31, ЕІ-04М, ЦМ-16, УЦМ-03 мають вмонтовані оптичні системи, моделі «Електроніка» ЦМ-46, ЦМ-301, ЦМ-01 комплектуються вносними багатокольоровими освітлювачами. В новинці — «Електроніка» модель ЦМ-01 — передбачена можливість підключення додаткових освітлювачів.

ЦКРО «ЕЛЕКТРОНИКА».

«ЭЛЕКТРОНИКА»

Економія на сірниках?

Не тільки...

ПОБУТОВІ П'ЄЗОЕЛЕКТРИЧНІ ЗАПАЛЬНИКИ
ЗРУЧНІ,

БЕЗПЕЧНІ,

СУЧАСНІ!

ЗП-031, ЗП-033, ЗП-В1-32,
«П'ЄЗОКЕРАМ-85», ЗП-101, «Рось»,
«Електроніка ПВ-1» — всі ці моделі побутових п'єзоелектричних запальників виконані з урахуванням останніх досягнень промислової естетики і при правильній експлуатації гарантують безвідмовну роботу протягом багатьох років.

ЦКРО «Електроніка»

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-98; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитра
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

БМ 01697.

Індене 61103.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 251.

Тираж 63 700.